

קמטו.

הפלה על אוירבות הגלות שיעשה למען שמו של א' זהה:

א לא לנו ויהוה לא לנו כי לשםך תן בבוד על-חסוך על-אמתקד: ב למה יאמרו הגוים
אהיה נא אליהם: ג ואליהם בשמים כל אשר-חפץ עשה: ד עצביים כסף וזהב מעשה
יבן אדם: ה פחדם ולא ידברו עיניהם להם ולא יראו: ו אונם להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחו: ז ידיהם וילא ימישון רגליים לא-יהנו בגורנו: ח במוֹתם יהיה
עשיהם כל אשר-בטעתם בהם: ט ישראל בטה ביהוה עוזם ומגנם הוא: י ביהוה זכרנו יברך
biholah עוזם ומגנם הוא: א יראי יהוה בטה ביהוה עוזם ומגנם הוא: כ ביהוה זכרנו יברך
יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: יי יברך יראי יהוה הקטנים עם-הנינים: ד יפה
יהנה עליכם עליכם ועל-בניכם: ט ברוכים אתם ליהוה עשה שמם וארץ: ט השמים
שימים ליהוה והארץ נתנו לבני-אדם: ז לא הפתים יהלוריה לא כל-זורי דומה:
יח ואנחנו נברך זה מעתה ועד-עולם הלויה:

קמזו.

שבחים גמורים לזכותו ברוך הוא והירך דור אמר בדין הוא לאחוב אותו על כל החובות שעשה לו כמה ניסים והוא יודע מה גמול ישלם לו שי אפשר לחשב לו על כל
הगמול שעשה עמו:

א אהבתני בירישמע ויהוה את-קולי תחנני: ב בירחתה אונו לי יכומי אקרא: ג אפפני
חכלי-מיה ומצרי שאל מצאוני צרה וינוּן אמצע: ד ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה
נפשיו: ה חנון יהוה וצדיק ואליהם מרחם: ו שמר פתאים יהוה דלהי ולי יהושע: ז שובי
נפשי למנוחיכי ביריהוה גמל עלייכי: ח כי חלצת נפשי מפotta את-ענין מזדמעה את-רגליך
מדחיה: ט אתחלק לפני יהוה בארכות החיים: י האמנתי כי אדריך אני ענית מادر: א אני
אמרתי בחיפוי כל-האדם פזב: כ מה-איש ליהוה כל-תגמולוּהי עלי: ג כוס-ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא: ד גדרי ליהוה אשלים נגדה-נא לכל-עמו: ט יקר בעני יהוה להמותה
לחסידיו: ט אנה יהוה ביראני עבדך אני עבדך בז-אמתקד פתחת למוסרי: ז לך אובח ונבה
תודה ובשם יהוה אקרא: ח גדרי ליהוה אשלים נגדה-נא לכל-עמו: ט בחרות בית
יהוה בתוככי וירושלם הלויה:

המשך ביאור למסכת בא מצוע ליום רביעי עמוד א

⁸ משיבה הגמרא: בילדותיה סבר רבוי שדרגת חשיבות חומר המطبع
היא הקבועה מי הוא חטיבעה, ולבן דיבא דריש – מطبع הדוחב
⁹ החשוב יותר חוי מבוא, ובספר דלא דריש חוי פירא, זכני ליה פירא
(הכסוף) לבעא (את הדוחב). ובוקנותיה סבר רבוי שאין הדבר תלוי
¹⁰ בתשלומים – בטבעא. עתה תחוור ותשכח לנו בזקוניטיך להייפר,
המשמש יוחר למסחר והוא הנשב למطبع כלפי מطبع
¹¹ המשמשים פחות, ולבן בספר
¹² מבררת הגמרא: ביזוניה מא סבר רבוי, ובוקנותיה מא סבר רבוי,

לו רבוי שמעון בריה – בבנו את משותינו בגירסה שלפנינו
ולחוב קונה את הבקבוק. ¹ אמר ליה רב שמעון, רב, הרי שנית לנו
ביזוניטיך – בצעירותו, ש'בקבוק קונה את הבקבוק, והחוב אינו קונה
את הבסקוף, והינו שהבסקוף מוחש לדבר הנקנה – פירא, והחוב הוא
שתחוב קונה את הבקבוק, ועתה תחוור ותשכח לנו בזקוניטיך להייפר,
² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷